

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้คำถามแบบคำต่อคำและแบบมโนทัศน์ที่มีต่อความเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปและอภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "ผลของการใช้คำถามแบบคำต่อคำและแบบมโนทัศน์ที่มีต่อความเข้าใจ และการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" นั้นผู้วิจัยมีจุดประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้คำถามแบบคำต่อคำและแบบมโนทัศน์ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้คำถามแบบคำต่อคำและแบบมโนทัศน์ ที่มีต่อการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิรภูมิพิสัย อําเภอสีรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งตัวอย่างประชากรได้มาจากการสุ่มนักเรียนดังกล่าวมา 2 ห้องเรียน ห้องละ 40 คน จากจำนวนทั้งหมด 7 ห้อง โดยผู้วิจัยเลือกนําคําเฉลี่ยของคะแนนวิชาอังกฤษหลัก 5 (๘ 015) ในภาคต้น ปีการศึกษา 2538 ของ 2 ห้องที่ใกล้เคียงกันมาทดสอบว่า

คะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผู้วิจัยจึงเลือกให้นักเรียนห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยจำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้สอนนักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 12 แผน รวมทั้งสิ้น 24 แผน และแบบทดสอบวัดความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชุด

1. แผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอนที่สอนโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำจำนวน 12 แผน และแผนการสอนที่สอนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์จำนวน 12 แผน จากเนื้อเรื่องที่คัดเลือกไว้จำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็นประเภทบันเทิงคดี สารคดี บทความ โฆษณา และข่าว หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแผนการสอนทั้ง 24 แผน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและด้านภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแผนการสอนทั้ง 24 แผนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องด้านภาษา แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จากเนื้อเรื่องจำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็น ประเภทบันเทิงคดี สารคดี และบทความ รวมเป็นข้อสอบทั้งสิ้น 77 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่วัดความเข้าใจด้านความหมายของคำหรือกลุ่มคำจากปริบท จำนวน 20 ข้อ ใจความสำคัญ จำนวน 9 ข้อ ความหมายแฝง จำนวน 12 ข้อ จุดประสงค์ของผู้เขียน จำนวน 6 ข้อ แนวการเขียนของผู้เขียนจำนวน 7 ข้อ เหตุการณ์ที่ไม่ปรากฏในเรื่อง จำนวน 7 ข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จำนวน 16 ข้อ หลังจากผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและด้านภาษา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์การออกข้อสอบ แล้วจึงนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยได้แบบทดสอบที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.77 และได้ข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ จำนวน 47 ข้อ ก่อนนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน 40 คน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 30 นาที จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 55 ข้อ โดยมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.29-0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.69 และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75 จึงนำแบบทดสอบไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นด้วยตนเอง ผู้วิจัยสอนกลุ่มทดลองโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ และสอนกลุ่มควบคุมโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำ ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 55 ข้อ จากนั้นจึงนำคะแนนจากการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้ไปทดสอบอัตราส่วนวิกฤติ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าที (t-test) หลังจากรทดสอบครั้งแรก 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการทดสอบตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบทดสอบชุดเดิม แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เช่นเดียวกับที่ทดสอบในครั้งแรกเพื่อเปรียบเทียบผลของการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำที่ระดับ 0.05 ตามนัยสำคัญทางสถิติ
2. การระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ไม่สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำที่ระดับ 0.05 ตามนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่อาจนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ริชาร์ด เจ ซาเวลสัน และ เดวิด ซี เบอร์ไลเนอร์ (Richard J. Shavelson and Davic C. Berliner 1970 : 40-48) ที่พบว่าคำถามระดับสูงจะช่วยพัฒนาการอ่านได้ดีกว่าคำถามระดับต่ำ และนอกจากนั้น ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการวิจัยของ คลาวเดีย ทอมสัน ดิคเคอร์สัน (Claudia Thomson Dickerson 1988 : 555-A) ที่พบว่าคำถามระดับสูงช่วยให้มีการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากกว่าคำถามระดับข้อเท็จจริงในเนื้อหา และแคทรีน ที มาร์ลเวิร์น (Katryn T. Marlvern 1980 : 1546-A) ที่ทำการศึกษาถึงผลของคำถามของครูที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยครูที่ใช้คำถามระดับสูง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่ครูใช้คำถามระดับต่ำหรือคำถามข้อเท็จจริงในเนื้อหา

2. จากการวิจัยที่พบว่า การระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ไม่สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำได้รับการฝึกให้ค้นหาคำตอบจากข้อมูลที่ระลึกได้จากเนื้อหาที่อ่านหรือเรียนรู้โดยตรง (John P. Rickards 1976 : 210, J.B. Heaton 1981 : 81, Ashner and Gallagher 1988 : 352 และชวาล แพวดีกุล 2522 : 11) การได้รับการฝึกให้ค้นหาคำตอบเช่นนี้ ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการระลึกข้อมูลแก่จากการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ ซึ่งผู้เรียนได้รับการฝึกให้ค้นหาคำตอบโดยการสรุปจากการอ่านข้อความทั้งหมด (John P. Rickards 1976 : 120, Joseph Balog 1982 : 201-204) เมื่อทำการทดสอบซ้ำด้วยการใช้แบบทดสอบชุดเดิม การระลึกได้ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์จึงไม่สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อินกริด สเวนสัน และ เรย์มอนด์ ดับบลิว คัลลารี (Ingrid Swenson and Raymond W. Kulhary 1974 : 212-215) ที่ทำการศึกษาผลของคำถามประกอบการอ่าน (Adjunct question) 2 แบบ คือคำถามแบบถอดความ (Paraphrase question) และคำถามแบบคำต่อคำ (Verbatim question) ผลการศึกษาพบว่า ความคงทนหรือการระลึกได้ในการเรียนรู้ที่เป็นผลจากรูปแบบคำถามทั้ง 2 แบบของผู้เข้ารับการทดลองไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำหรับผู้บริหารการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบคำต่อคำ

ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดอบรมเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ รวมถึงการใช้คำถามที่ช่วยพัฒนาความคิดและช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านมากขึ้น เช่น คำถามแบบมโนทัศน์หรือคำถามระดับสูงอื่นๆ เป็นต้น

2. สำหรับผู้สร้างแบบเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ใช้คำถามแบบคำต่อคำ ผู้ผลิตหนังสือเรียนจึงควรให้ความสำคัญต่อคำถามทำขบถอ่าน โดยส่งเสริมให้มีคำถามมโนทัศน์หรือคำถามระดับสูงในสัดส่วนที่มีมากในคำถามแบบคำต่อคำหรือคำถามระดับต่ำ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะความคิดของนักเรียน

3. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยพบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ใช้คำถามแบบคำต่อคำ น่าจะสรุปได้ว่าการใช้คำถามแบบมโนทัศน์เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน ครูสอนภาษาอังกฤษควรใช้คำถามแบบมโนทัศน์ และคำถามระดับสูงอื่นๆให้มากกว่าการถามเพียงคำถามแบบคำต่อคำหรือคำถามความรู้ความจำเท่านั้น ซึ่งในระยะแรกนั้น ผู้เรียนอาจรู้สึกคำถามยากเกินไป แต่ถ้าได้รับการฝึกไปสักระยะหนึ่ง ผู้เรียนจะรู้สึกว่าเป็นการทำทาสที่จะคิดหาคำตอบ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดที่ลึกซึ้งขึ้น

4. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยโดยการนำคำถามแบบมโนทัศน์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรในระดับอื่นๆ ที่สูงขึ้น เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษาเพื่อศึกษาว่า คำถามในลักษณะนี้จะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. ควรมีการวิจัยโดยการใช้คำถามแบบมโนทัศน์ไปใช้การสอนทักษะฟัง เพื่อศึกษาว่าคำถามแบบมโนทัศน์ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการด้านการฟังมากขึ้นหรือไม่